உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

உ. புத். சஞ் உஉ.] ௲அ௱சஉ ௵ கார்த்திகை. ௰எ தேதி வியாழக்கிழமை, Thursday, November 17, 1842. [Vol. II. No. 22.

A dialogue between a Brahmin and a student of the Batticotta Seminary on the doctrine of transmigration

இது ஓர்பிராமணனுக்கும் வட்டுக்கோட்டையிற் சாஸ்திரப் பள்ளிக்கூடத்திற் படித்துவருகிற ஓர்சிறு மாணாக்கனுக்குந் நடந்த சம்பாஷணை.

பிராமணன். ஏது தம்பி எங்கே நின்று வருகிறாய்?

மாணாக்கன். வட்டுக்கோட்டையிற் சாஸ்திரப் பள்ளிக்கூடத்தில் நின்று வருகிறேன். ஐயா எங்கே இருக்கிறது?

பி. நான் இராமேசுரத்திலவைதிகர்களில் ஒருவன், இவ்விடத்துப் பிராமணருக்குப் புரோகிதமுந்நான்தான தம்பி, சாஸ்திரப் பள்ளிக்கூடமென்றாய் அதில் என்ன சாஸ்திரங்கள் படிக்கிறது?

மா. வான சாஸ்திரம், புவன சாஸ்திரம், முக்கோண சாஸ்திரம் முதலான சாஸ்திரங்கள்தான்.

பி. ஆமோ இவைதானோ சாஸ்திரங்கள், கேள் தம்பி, சாஸ்திரம்ஆறு-பாட்டம், பிரபாகரம, வேதாந்தம், உத்தரமீமாமசை, பூருவமீமாம்சை வைசேஷிகம்.

மா. ஏன், பல்லிச் சாஸ்திரம், கூகைச் சாஸ்திரம், பஞ்சபட்சிச் சாஸ்திரம் இப்படிப்பட்ட சாஸ்திரங்களுமுண்டல்லவா?

பி. அவைகள் வீண் சாஸ்திரங்கள் அவைகளை வித்துவாமசர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை விசேஷித்த நூல்கள் நாலு வேதம், ஆறு சாஸ்திரம், இருபத்தெட்டாகமம், பதினெண் புராணம, அறுபத்துநாலுகலைக்ஞானம் முதலானவைகளே. இவைகளில் நீ சொன்ன சாஸ்திரங்களும் அடங்குமா?

மா. இல்லை, நாங்கள் முன் சொன்னசாஸ்திரங்களை இங்கிலீஸ் பாஷையிற் படிக்கிறோம்

பி. ஏன் தமிழ்ப பாஷையில் ஒன்றும் படிக்கிறதில்லையோ?

மா. தமிழ்ப் பாஷையிலே நன்னூல, திருவள்ளுவர்குறள், எண்ணல் இலமூனறு மாத்திரம படித்துவருகிறோம். மற்றவை பொய்யுஞ்சிற்றின்பமுள்ளவை யாதலால பாதிரிமார் எங்களுக்குப் படிப்பிக்கிறதிலலை

பி. சரிதான் காந்தம் முதலிய புராணங்கள் நீங்களிருக்கிற இடங்களில வாசிக்கக் கேட்கப் படிக்கக்கூடாது. அத்தை விலக்கிக்கொணடது நல்ல காரியந்தானே.

மா. ஆமது எங்களுக்கு நலல காரியம் நாங்களதைமனப்பூரணமாய்ப படிக்கவும கேட்கவும் சம்பவித்தால் கந்தசுவாமியைப் போலக் காயத் தூர்த்தராய ஒன்றுக்கிரணடு பெண்சாதிகளை வைக்கவும் ஆயிரந் தலையுள்ள சிஙகமாசுரன இருந்தானென்றும இலலாத பொய்களை நமபவுமவேண்டிவரும

பி. ஏன திருவள்ளுவர் படிக்கிறோமெனகிறாயே அதிலே காமத்துப பால இலலையா? பாதிச் சுரைக்காய் கறிக்கும பாதிச் சுரைககாய் விதைக்குமா?

மா. காமப்பாலுண்டு கீர நீக்கிப்பாலகொள்ளும்அன்னம்போல அத்தை நாங்கள் முற்றுகவே திரும்பிப பார்க்கிறதிலலை அறிவும விவேகமுமுள்ள திருவள்ளுவரிலதைச்செய்தது குற்றம்

பி. அதை எப்படிக் குற்றமெனறு சொல்லலாம் அறம் பொருளினபமவீடடைதல நூறபயனென நாற்பொருட்பயன நூலுக்கு வைத்திருக்கிறபடியினாலஅந்த ஒழுங்கைப் பற்றி அவர் செயதார.

மா. இவவகை நாற்பொருட் பயன நூலுக்குணடென்று வைத்துக் கட்டிக்கொண்டது தபபிதம. அதற்கிசையத் திருவள்ளுவர காமப்பால் செய்துகொண்டதே அவரிலுள்ள குற்றம். அது அவருடைய சன்மார்க்க நடைக்குப் போதியதல்ல, பஞ்சலக்கணத்திலும பொருளெழுதினவிடத்து முன்னுள்ளோர அத்தை அகப்பொருள், புறப்பொருளென இருவகையாகப்பிரித்து அகப்பொருளிலே காமத்தையும புறப்பொருளிலே படைச சேவகத்தையும் செய்தார்கள். காமத்தில அழுந்தின முன்னோர்கள் பொருளிலககணஞ்செயவதற்கு அதையே பொருளாய்க்கொண்டார்கள். அதைப் படிப்பவர்களும் இந்நாள் வரைக்கும் எவ்வளவு படித்தாலுஞ் சனமார்க்கராய் நடக்கவழியற்றுப்போயிற்று.

பி. அகப் பொருளிலே காமத்தைச் சொல்வது தகாதெனில, சகல் நூலாசிரியர்களும் அத்தை ஒப்புக்கொள்ளுவார்களோ?

மா. அவர்களெல்லாரும் அதற்குச் சம்மதித்ததற்கு நியாயமுண்டு முதலாவது கல்வி கற்பது இளமையில்லாததினால அவர்கள் ஆசை இச்சைகளுக்கிசைந்திருக்கும் இரண்டாவது, அவர்களுடைய மார்க்கத்திற்கு அது தள்ளுபடியல்ல. தேவுக்களைக்குறித்தும் அவலெட்சணமானகதைகளைச் சொல்லுவார்களே தமிழ்கல்வினைர்ந்த வீரமாமுனிவர் தொன்னூல் விளக்கமெனப் பஞ்ச இலக்கணஞ் செய்த விடத்துகாமந் தகாதெனத் தள்ளி வேறுபொருள் செய்தார் பொருள் செய்யவேண்டிய நோக்கத்தைப் பார்த்தாலுங் காமமதற்குவேண்டியதலல, அதனால் வருங்கேட்டை எடுத்துச் சொலல மிகப் பெருகும்

பி. திருவள்ளுவரிலே காமத்துப் பால் தள்ளி மற்றிரு பாலிலுஞ் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை நீங்களும் உங்கள் பாதிரிமாரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதுண்டோ?

மா. இல்லை இலலை, அதிற் தள்ளுபடியான கருத்துக்கள் அநேகமுண்டு அவைகளிற் பிரதானமானது பிறவியுண்டெனபது

பி. பிறவியுண்டென்பது என்னத்தினாற் தள்ளுபடியான கருத்து இலலையென்பதற்கு அத்தாட்சி என்ன!

மா. ஒரு காரியத்தை உண்டென்று சொல்லுகிறவர்கள் அதற்கு அத்தாட்சி சொலலுகிறதேயனறி இல்லையென்று சொலபவாகள் நேர் நியாயங் கொடுப்பது சுபாபமல்ல. அது அவர்களுக்கு உடன்பாடுமல்ல, பிறவியுண்டென்று நாம் கொள்ளுகில் அதற்கு அத்தாட்சி கொடுப்பது நமது கடன். அதின் பிறகு பிறவி இல்லையென்பதற்கு என்னுலியன்றளவு நியாயங்களைச் சொல்லுவேன்.

பி. நல்லது நான் சொல்லுகிற நியாயங்களைக் கேள்?

மா. எப்படிச் சொல்லப் பார்ப்போம்?

பி. முதலாவது இல்லாததுவாராது, சொல்லாதது பிறவாது, ஆகையால பிறவியெனறது இலலாதிருக்குமேயானால அத்தை எபபடி எல்லாருமுண்டென்று பேசவரும

மா. அது இல்லாத காரியங்களும் உண்டென்று தமிழிலே பெத்தமெத்தச் சொலவியிருக்கின்றது உதாரணமாக, மகாமேருமலை, சந்திரகாந்தக்கல, ஐந்தலைநாகம, ஆனையிருஞ்சிப்புள், ஆதிசேடனெனனுங் கணக்கிலலாப் பொருள்களை உண்டெனறு பொய்யாகக கட்டிக்கொள்ளுகிறாகள் ஆகில, இவைகளைப் பற்றிப் பேசுகில் நாமெடுத்த காரியந் தமதிடடுபோம. இது நிற்க, பிறவி உண்டெனபதற்கு நாம சொலலும் இரண்டாம நியாயம் என்ன?

பி. எந்தக் காரியத்துக்கும் யாதொரு காரணமுள்ளதாய்க் காரணமின்றி யாதொரு காரியமுண்டாகாததுபோலக் காரியமினறியும் யாதொரு காரணமுள்ளதாய் இருப்பதிலலை அதற்குக் காரணமான நிலை அலலது ஊழிருப்பதினாலும அந்த ஊழ் ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரத்துவம எனனும மூவகைக் கன்மத்தினால விளைவுற்று வருதலினாலும காரணமாகிய ஊழ் இடககாரியமாகிய பிறவிதோன்றும, ஆகையாற் பிறவியுணடெனறு நமபவேண்டும்.

மா. நாம் பிறவிக்குக் காரணம் ஊழென்று சொல்லியும் ஊழுக்குக் காரணம் பிறவியெனறு சொலலுகிறதாகவுந் தோற்றுகிறது ஒருவன் பிறந்து செய்யும் ஆகாமியங்கள் சஞ்சிதமாகி அவனை மறுபடி பிறபபுவிக்கும் ஊழிடத்தில் நினறு அவன் அனுபவத்திற்குப் பிராரத்துவமாகுதென்று நாம சொலலுகுது பிறவிக்கு ஊழ் காரணமாயும், ஊழ் விருத்திக்குப் பிறவி காரணமாயும் இருக்குமேயாகில் ஒனறுலொன்றெப்படி உண்டாகக்கூடும். எது முந்தினது? இரணடும ஒரே வேளையில் உண்டானதாகில ஒன்றுக்கொன்று காரணமல்ல ஆகையினால் நாம் இப்பொழுது பிறந்திருக்கும் பிறவிக்கு ஊழ் காரணமல்லவெனறறியவேண்டும்

பி. நீ இருவனத்தையும நெருக்கி முடடுப் பிடியாய்ப் பிடிக்கிறாய். இரண்டும் அனாதி தொடுத்துத் துவக்கமின்றித் தேர்ச்சிலலுப்போல நடைபெற்று வருகின்றனவென்றாலென்ன?

மா. அப்போ கர்த்தாவுக்குச் செலவென்ன? அல்லாமலும் ஊ

மும் பிறவியும் ஒருவாற்றாற் காரியமாய் நிற்கிறபடியால் அநாதி நித்தியமாகா

பி உலகத்தில் ஒருவன் வறியவனாகவும் மற்றவன் பணக்காரனாகவும் ஒருவன் சிவிகைபொறுத்தோனாகவும் மற்றவன் சிவிகையூர்ந்தோனாகவும் இப்படிப் பலபேதாபேதமாக மனுஷர் பிறந்திருப்பதைப் பார்க்கிறபொழுது பராபரன் நீதியுள்ளவராயிருக்கிறபடியால் ஊழென்னுங் காரணம் முற் பிறவியினது கன்ம பலாபலத்தினால் இப்பேதா பேதத்துக்கு வழியாயிராவிட்டால் இதற்கு வேறு காரணம் இல்லையே. நீதியுள்ள கத்தர் ஒருவனைப் பெரியவனாகவும் மற்றவனைச் சிறியவனாகவும படைக்கமாட்டாரே. ஆகையால் முற்பிறவியுண்டென்றும் இப்பிறவியிற் செய்யுங் கன்ம பலாபலங்களால் விருத்தியாகின்ற ஊழ் காரணமாகிய மறுபிறவியுண்டென்றும் நிச்சயிக்கவேண்டும்.

மா ஒரு உலகம் நடைபெற்றுவருகிறதற்கு அதிலுள்ள படைப்புக்களெல்லாம் பேதாபேதமாயிருக்கவேணடியதவசியம். எலலாப் படைப்புமொன்றாய் ஒரேவிதமாய் இருக்கில் இராசா,குடியானவன், ஆண், பெண், மனுஷர்,மிருகம் முதலான வித்தியாசமற்று உலகமும நடைபெறாது சகலத்தையும் ஆனையாய்ப் படைப்பதோ அலலது பூனையாய்ப் படைப்பதோ எனனுமொரு விலலங்கமுமுண்டாகும உலகத்திற் காணப்படும் பேதாபேதமான தனமை கத்தாவுடைய நீதிக்குப் பொருந்தாதென நாம்சொன்னது. நீதியாவது ஒருவர் செய்கைக்குத் தகக பலாபலனை அளிப்பது, ஆகையால், மனுஷர் முற்பிறவி இல்லாதவாகளாகவும் அதினாற் செய்கையில்லாதவர்களுமாயிருக்க இப்பிறவியில் அவர்கள் அநுபவிக்குங் காரியத்தை நீதிக்குப பொருத்த இடமிலலை ஒருவனுடைய சரீரத்திலுள்ள அவயவங்களிற் சில கனமுள்ளவைகளாயும், சில கனமற்றவைகளாயும் இராமல் எல்லாங் கண்ணாக அல்லது எலலாங் காலாக இருககில அவனுடைய சரீரம பயன்படாததுபோல உலகத்திலுள்ள தேவா,மககள்,விலங்கு, புள்,ஊாவன, நீாவாழ்வன, தாபரமுதலான பேதாபேதமிலலாவிட்டால் உலகம் பயனபடடு நடைபெறுது ஒருவனுடைய அவயவங்கள் எனன பலாபலனகளைச் செயதன?

பி உலகம நடைபெறுதெனறு நீ சொன்னது மெய், அந்த நியாயத்துடனே நான சொனன நியாயத்தினாலும் பிறவியுள்ளதாயிருந்தாலென்ன?

மா. ஒனறு இருக்கலாம் அல்லது இருக்கக்கூடுமென்பது அது உண்டெனபதற்கு அத்தாடசியலல. நாமநுபவிக்கும் நன்மை தின்மைககுப பிறவியையும அதைச் செய்யுங் கன்ம பலாபலன்களையுங் காரணமாய்க்கொள்ளுகில, ஆகத் தொடக்கத்திலுண்டான பிறவியில உலகத்திலுள்ளவையைக கத்தா என்னவாகப் படைத்தாரோ—பிறவியனாதியானாற் கத்தாவிலலை அவர் நீதியைப் பற்றிப் பேசவேண்டியதுமிலலை

பி. உலகததில் ஒருவன பிறந்தநாட் பிறந்து வியாதியுந் துன்பமுமாய்க்கிடந்தழுந்தி வயிற்றுககிலலாமல இருந்து மெலிந்துநொந்து செத்தான அவன முற்பிறவியிற செயத கனமதோஷத்தாலொழிய மற்றும்படி அவன அவவளவு துனபப்படவேணடியதென்ன?

மா. இப்படிப்பட்ட கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்லுகில் மூட்டுப்பாடு நிரப் பிறவியுண்டெனறு வைத்துக்கொள்ளுகிறதலலாமல அது உண்டென்பதற்கத்தாட்சியிலலை இக்கேளவிக்கு மறுமொழிசொலல நமக்குத் தெரியாதென்றாலெனன? அப்படி நமக்கு விளஙகாத கத்தாவுடைய சூட்சம் அநேகம இலலேயோ? என்றாலும் முந்தின கேள்விக்கு நாம போதிய மறுமொழி சொலல இடமில்லேயோ? துன்பபபட்ட அந்த ஆத்துமா அழியாதெனறெனறைககுஞ் சீவித்திருப்பதால மறுமையிலே அதாவது, மறுபிறப்பிலலல கத்தா அதற்குப பேரின்பத்தைககொடுக்ககூடும. காட்டில நிற்கும் ஓர் ஆட்டை ஒருவன கட்டியிழுக்க அது மாட்டோமெனறு வெருண்டு பின்னிட, அவன் அத்தை வலித்து நிலம் வழியே குறகுறென்றிழுக்க அதினுடைய கழுத்திற் தோலுரிந்து மேலகாலெலலாம இரத்தவாறாய் ஓடக், கணடவர்கள் அவனைக் கொடியனென்றும், அநீதனென்றுஞ் சொலலி ஆட்டையும் ஐயோ! இந்தப் பாவி இவ்வளவு பாடுபட எனன துரோகஞ் செயததெனத் தங்களறியாமையாற் புலம்புவாாகள். ஆனாலும் அவன அந்த ஆட்டைக் கட்டிவிருந்து வேட்டைப் புலி பட்சியாமல வீட்டில நின்று சதங்கை கிணகிணிமுதலான ஆபரணங்கள் அணிந்து சிறுபிள்ளைகளுடன் செழிப்பாய விளையாடப்பண்ணுவதைக் காண்பார்களாகில், முன்னவனிற் கண்ட அநீதம் நன்னீதமாகவும் ஆட்டிற் கண்ட துன்பம் இன்பமாகவும் நல்ல நியாயத்தைக் கண்டு அக்களிப்பார்களே; அதுபோல, இவ்வுலகத்தில நாமடையுந் துனபங்களுக்கு முற்பிறவியினது கன்மங் காரணமாய்க்கொள்ளாமல் இனிமேலடையும் இன்பங் காரணமாகவுங்கொள்ள இடமுண்டு நல்லகுருபரனார் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்லபொல்லாக் குணமபோக்க

பி. உலகத்திலொருவன் கொலை, களவு, கள், காமம், குருநிந்தை முதலிய பஞ்ச பாதகங்களைச் செய்து இராசாக்கனால தன் செய்கைக்குத்தக்க ஆக்கினை அடையாமற் தப்பிக்கொண்டு மகா செலவனாய் இருந்திறந்துபோனால், அவன் செய்த பாதகங்களுக்கு இவவுலகத்தில் யாதொரு தண்டனை அடையாதபடியால் மறுபிறப்பிலே அவன் நாயாக அல்லது நரியாக அல்லது பின்னுமொரு இழிவான பிறப்பாகப் பிறப்பானென்று நாம் எண்ணுகிறதற்கிடமுண்டலலவா?

மா இவ்வுலகத்திலே கொடுமையான பாவங்களைச் செய்பவனுக்கு மறுமை இலலையென்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த மறுமை மறுபிறப்பாயிருக்கவேண்டியதுமில்லை. அவனவன் செய்த செய்கைககுத் தக்கதாகக் கத்தர் அவனவனுக்குப் பலனளிப்பார். அது பிறவியின்றி நரக சொற்கங்களிலெனக்கொள்ளலாம். மேலும் ஒருவன் நாயாக அல்லது நரியாகப் பிறந்தால் மிருகப் பிறவி கனமவிருத்திக்குக் காரணமாயிராதபடியால் அதாவது, மிருகங்கள் நன்மை தின்மையெனனும் இருவினைகளை நயந்துபயந்து நடக்கும் விஷயமில்லாதபடியால் அப்பிறவியில வந்து பிறக்கப்பட்ட ஆத்துமாக்கள் மறுபடி பிறபபதற்குக் காரணமில்லையே. அதனபின பிறவி அற்றுபபோமே?

பி ஆத்துமாக்கள் தாம் செய்யும் கன்ம தோஷத்தினால்நாயாக அல்லது நரியாக வந்து பிறந்தாலும் தாம முற்பிறவியிற் செய்த நன்மையினால சில புண்ணிய ஸ்தலங்களில் வந்தடையவும் நற்பிறவி பிறக்கவும கூடியதாய் இருககும்.

மா. ஒரு ஆத்துமா தான் செய்யும் நற்செய்கை ஒரு பக்கத்தில் இருககவும், தான் செய்யும துற் செய்கையால் மிருகமாய்ப பிறககவும வேண்டியதெனன? அந்த நற் செய்கை விடுமா? இரண்டையும் ஒனறுகச் சேர்த்து சமன்பண்ணி மேனமிச்சமாயிருக்கப்பட்ட நன்மைக்கல்லது தீமைக்கு ஏற்றதான பிறவியிலே அலலோ பிறக்கவேண்டும்.

பி. அதப்படிக் காணாது, ஆத்துமாக்கள் செய்யும் நல்வினை தீவினை இரண்டிற்கும் அழிவினறி அவையை அநுபவித்துத் தீரவேண்டும் இவவிதமாய்க் கன்மத்தினாற் பிறவியும் பிறவியினாற் கனமமும நடைபெற்று வரும்

மா. கன்மமும பிறவியும் ஒன்றொன்று விளைந்து நடைபெற்று வருவது கூடாதெனபதற்கு முனனமே நல்ல நியாயங் காட்டினேன என்றாலும் பிறவியைப்பற்றி அவரவர் நினைத்தபடி பற்பல பேதங்களாகச் சொலலுகிறபடியால அது மிகவுங் குழப்படியாயிருககின்றது. அதினொழுங்கு சரிவர நமக்குந் தெரியாது ஆகினும் பிறவி கனமகாரணத்தினாலுண்டானது போல மற்றெந்தக் காரியத்துக்குங் காரணமவிசாரிககிறதினால ஆத்துமாக்கள் இடேற்றமடைவதற்குக் காரணமென்ன?

பி. நலவினை தீவினை இரண்டுஞ் சமரசப்பட்டகாலத்தில் ஆத்துமா இடேற்றமடையும அதுவே அதற்குக காரணம்.

மா. நாம முன பேசினவிதத்தினால கனமமும்,பிறவியும் முடிவில்லாமற் போகிறதாய்க் காணபபட்டது. ஆகில முடிவுள்ளதாயிருந்தாலும ஒரு கத்தாவினுடைய செயலை இங்கே காணவிலலை. கத்தா உண்டென்று சொலலியும் அவரை நிர்க்குணனாக்கிச் செயலற்றவராய்க் கட்டிப பொதிந்து மூலையிலே வைத்துவிட்டீர்கள் கத்தா யாதொருசெயல நடத்துகில அவருக்கென்ன ஊழிருந்ததெனறு கேட்கவருகிறீாகள் பிறவியுண்டென்பதற்கு வேறேதாகுதல் நியாயமுணடானாற் சொலலிமுடிக்க?

பி காணடல, கருதல, உரையெனனு மூவகை அளவையுள் உரையென்னும அளவையைக்கொண்டு இதுகாரியத்தைமிகவுந்தெளிவாய் ரூபிககலாம, பிறவியுண்டெனறு வேதங்கள் சாஸ்திரஙகள் முறையிடுகின்றன.

மா நலலது நான் அதைப் பிறகு சொல்லுகிறேன், நாம் சற்றே தயவுபண்ணி வேதத்தில அலலது ஆகமத்திற் பிறவியுண்டென்பதைப்பற்றி ஒரு வாககியஞ்சொலலு?

பி. நீயொரு பதிதனாயிருக்கிறாய் உன் காதிலே கேட்கத்தக்க

தாக அந்த மேலானவாக்கியங்களில் ஒன்றுஞ் சொல்லக்கூடாது.

மா. உடிக்கையாவேதந் தெரியாது நான் சும்மாகேட்டது எதுவுஞ் சிமிஸ்திபார்த்திருக்குமாக்கும் அது எங்களுக்குந் தெரியும் உம்முடைய பிரமகாயத்திரிகூட எனக்கு வாய்ப்பாடம். நாம் சொலலாவிட்டால் விட

பி. நலலது இந்தப் புருடாவெல்லாம் ஆருக்குவிடுகிறாய்? நீயெங்கே! சுருதிசிமிர்தியெங்கே? உன்னைப்பார்த்தால் ஒரு புழுப்போலே பொடியன் உனக்கெதார் சொல்லித்தந்தது?

மா பிரமகாயத்திரி நான் சொல்லப்போனால் ஐயா கோவித்துக்கொள்ளும் பிறவியுண்டென்று ஆகமத்திற் சொலலுகிறேன பார்க்க, வினையிலுல்விளைந்தயாக்கை மீளவும் வினையேயாகும் தினையளவெனினுமயானுற்செய்ததொன்றிலலையென்றே நினை.

பி சிவசிவா, ஐயோ! இந்த நூல்களையெல்லாம் வெள்ளைக்காரன் கையிற்கொடுத்துவிட்டார்களே, என்னசெய்வோம்!

மா. ஐயா லரவர நான் படியாமல் விட்டுவிடுகிறேன் ஆனால் எனக்கொரு சந்தேகமிருக்குது கேட்க, வண்டுகளாயுமாறும் மயிர்க்குட்டிமற்றோர்சென்று பண்டையவுருவந்தானே வேட்டுவன் வடிவங்கொண்டு கண்டுகொள்யோனியெல்லாங் கன்மத்தாலமாறுமன்றே.

பி. ஆ ! ஆ! சிவசிவா.

மா. ஐயா வ வர நானினி ஆகமத்துப் பாட்டுச் சொல்லவில்லை. நானினிப் பிரமகாயத்திரி சொலலப்போனால ஐயா என்னபாடுபடுமோ தெரியாது.

பி. பிறவியுணடென்பதற்காகம அத்தாட்சி சொன்னது புலப்படவிலலையா?

மா. வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் பிறவி இருக்கிறதென்று சொல்லியிருப்பது மெய். அதை உணமையென்று நம்பக்கூடாது. அவை தேவமூலமாய் உண்டானதென்று நாம் முதல் எண்பிக்குமேயாகில், பிறகு அதநிற் சொல்லியிருக்கிறதற்கத்தாட்சியில்லாதுபோனாலும நாம ஏற்றுககொள்ளவேணடும். நாங்களோ வேதங்கள் சாஸ்திரங்கள் ஆகமங்களெலலாந் தப்பானவையென்றும் அவைகள் தேவ மூலமாய் வரவிலலையெனறுஞ் சொல்லுகிறோம், அதற்கத்தாட்சிகளுமுண்டு. ஆகில நாம விசாரித்தறியத்தககதாக ஒனறு மாத்திரஞ் சொல்லுகிறேன் வேதத்தில நாலும, சாஸ்திரத்தில ஆறும ஆகமத்தில இருபத்தெட்டும வந்ததென்பதை முதல விசாரித்துப் பார்க்க. முன்னுள்ள படிப்பாளிகள் கத்தாவையும் ஆத்துமாவையும் பாசத்தையும் பற்றித் தாங்கள் தாங்கள் கொணட கருத்துப்போல ஒவ்வொரு நூலகளை எழுதியும அவைக்குப்பூருவ சித்தாந்தத்தை நிருபித்துப் பாட்டட, சாங்கியம, நையாயிகம, பிரபாகரம, சைவம, வைணவம், நிரீச்சுரவாதம, பஞ்சாரத்திரம, சத்தப்பிரமவாதம, வைரவம, காளாமுகம, பாசுபதம், பூருவமீமாஞ்சை, உத்தரமீமாஞ்சை, துவிதம, அத்துவிதம முதலான எண்ணடங்காத பேதாபேதமாகி இருககப்பட்டவைகளைச் சாஸ்திரஙகளென்றும, ஆகமங்களென்றும ஒழுஙகாகத் தொகுத்திருக்கிறதேயலலாமல் கத்தாவால அருளப்படடதேயாகில ஒரேவிதமாய இருககுமேயன்றி இத்தனை வேறுபாட்டை அடையாதே.

பி கலலது தமபி சரிதான், போய்வாரும் பினனொருவேளை கண்டுபேசிககொள்வோம.

மா ஐயரவாகள் போக நானும் பினனை நிற்கிறேன்.

கடிதங்கள்.

இந்துமத வேடக்கலைவு—Hinduism Unmasked.

(Translation of the article in English in No 20)

(*Erratum In the 20th No in a note in the 243d page, a Yojana is said to be equal to 182 miles. It should be 18 2-11 miles*)

(மகாமேரு சூனியப்பொருள்.)

கந்தப்புராணம்—அண்டகோசப்படலம்.

"சம்புத்தீவுக்கு மத்தியத்திலே மகாமேரு பருவதந் தாமரைக்காய்போல நிற்கும அதினுயரம் (அசஅ) யோசனை பூமிக்குள்ளே தாழ்ந்த அளவு (யசுஅ) யோசனை. மேலகலம் (௩உஅ) அடியகலம் (யசுஅ) யொசனையுண்டு. அதற்கு மூன்று மேகலையுண்டு, மூனறிலும், மேலமேகலையில பற்பல கொடுமுடிகள்காணும், மகாமேருவின்மேலே துருவன் நின்று சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரங்களைச் சுற்றியோடப்பண்ணுகிறான்.

மகாமேருமலையுமதற்குச்சேர்ந்த பொருள்களும் அநேக புராணங்களின் பொறுப்பான அபிப்பிராயமாயிருக்கின்றது. ஒருமுறை இரண்டுபொய்யர் ஆளுக்கொவ்வொருபொய் சொல்லவும் அதிலா வலுபொய் சொலலக்கூடுமென்று பாக்குமபடி சபதம்பண்ணிக்கொண்டார்களாம. அவாகளிலொருவன தான் சந்திரனிலே ஒரு ஆணி அடித்திருக்கிறேனென்றான். மற்றவனோ அந்த ஆணியடித்திருக்கப்பட்டபொழுது அங்கேபோய் மற்றப்பக்கத்தினின்று அத்தையிழுத்துப் பிடுங்கிப்போட்டேனென்றான். மகாமேருவைப்பற்றிக கட்டினவர்கள் காலத்தில் இப்பெயர்ப்பட்ட பொய்யரிருந்தார்களேயானால் அவர்கள் பொய்க்கட்டுக்கட்டுவதற்குக்கொண்டிருந்த ஆளமானவிவேகத்தைப்பாக்கிறபொழுது இந்தப்பொய்யர் அவர்களிடத்திலே படித்துக்கொள்ள மெத்தவிரும்புவார்களென்று காணப்படும். மகாமேருவைப்பற்றிய பொய்யுடனே முந்தின இரணடு பொய்களையுமொத்துபபார்த்தால் அவை யொன்றுமபெறா. இதைப் பின்னாற்காட்டுவேன்.

மகாமேருமலை அசுபாவமாகத் தலைகீழாய் நிற்கிறதாகவும், வழமையான பதார்த்தங் கூடியதாயிராமல், சுத்தத் தங்கமலையாயிருப்பதாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது அதினுயரம் (யகூஇல உஎகூஉாடுய) இதைப் பூமியின் சரியான அளவோடேயொப்பிடுமபொழுது இது அதின் குறுக்களவைப்பார்க்க, (ாகூய) மடங்குபெரிதாயிருக்கிறது. பின்னை இப்படிப்பட்ட ஒருபெரியமலை பூமியின்மேலிருப்பதென்பது எனனத்திற்குச் சமானமாயிருக்குதெனில, ஒருபெரிய பனையானது ஒருபனம்பழத்தின்மேல் நிற்பது போலாமே. ஆனால இம்மலை தலைகீழாய் நிற்கிறசாயலாயும அதினகலம (ருயஇல அசகூஅாயஅ) மயிலாகவுங் காட்டப்பட்டிருப்பதினாலும, மேலே சபபையான ஒரம பூமியைப்பறந்து நிழலிட்டுப் பூமியின் புறவட்டவெலலைககப்பால (உஇல. அசுகூகூாகூ) மயில் தூரத்துக்குச் சுற்றிலும் விசாலித்திருக்கும. இது எனபோலிருக்குதென்றால, ஒருபெரிய குடையை ஒரு சிறுகடுகுவிரைமறைப்பதுபோலாமே. மறுபடி, அம்மலையினடிபாரத்தினது குறுககளவு (உஇல கூயகூகூாகூ) மயிலாயும், பூமிக்குக்கீழ் அதின் தாழ்வுமவவளவாயிருப்பதினாலும இவவளவு பிரமாண்ட மலை நிற்பதற்குப் பூமி மெத்தச் சிறிதாயிருக்கின்றது சத்ததீவு சமுத்திரஙகளைப்பற்றிப் புராணங்களில் [illegible] சொல்லியிருக்கிற முறைமைச்சைய இலங்கையினிலையைச் சரிப்பிடிக்கும்படியான யாதொரு இசைவுமிலலை. அது சம்புத்தீவுக்கு உள்ளிலோ? வெளியிலோ? நியாயத்தனவுக்குச் சம்புத்தீவினமத்தியிலென்று வைத்துக்கொள்வோம். பின்னை, புராணத்திற் கூறியபடி, பூமி தட்டையாயும், இலங்கை மகாமேரு கிரிக்குத்தெற்கே (ருயகூ) யோசனை தூரத்திலும், மலையினதுயரம (அசகூ) யோசனையாயுமிருப்பதினால, எங்கட்கமமலை முககோணசாஸ்திர விதிபபடி (கூய) பாகை உயரத்திற்றெரியவேணடுமே அது காரியத்தை மெத்த இட்டமாயெடுத்துப் பார்ப்போம் எபபடியெனில, இலங்கைத்தீவு சமபுத்தீவின் அந்தத்தில் அதாவது, (கஇல யோசனை) தூரத்திலிருக்கிறதாய் வைத்துப் பார்ப்போம். அபபோதானும எஙகளுககு (சய) பாகை உயரத்திற்றெரியவேணடும இது நிசச்செயதியோ? அப்படிப்பட்ட மலையெங்கள் கணணுக்குத் தெரிகின்றதோ? ஐரோப்பையருடைய சாஸ்திரங்களிற் பயிற்சியிலலாதிருந்தும, முககோணசாஸ்திர விதிகளையறிந்த ஒரு இந்துவுக்கு நான்சொன்ன நியாயஙகள் போதும, மகாமேருமலை இலலையெனபதற்குப போதிய நியாயஞ்சொனனமையால இனியடுத்த பொருள்களைப்பற்றிச் சொலலத்தேவையிலலை. பிராமணனைபோனாற் பினகுடுமிககாவந்தது சாஸ்திரம். என்றபழமொழிபோல, மலையெடுபடடுப்போனால அதைபபற்றிய பொருள்களை நமது அஞ்ஞானச சிநேகிதர் ஒரு பொருட்டாயெணணாரகளெனறு நினைககிறேன.

ஆனபடியால, மேருகிரியென்பது அத்தைக்கட்டின புலவனுடைய மதியயங்கினவேளையில, அவனுடைய மூளையிலேபடிந்த எழுந்தமான எண்ணத்திலேமாத்திரம பொருளாயிருந்த வீணெண்ணப்படைப்பாயும, விழித்திருக்கக்கண்ட கனவின நிழலும், எணணப்படைப்பாயுமிருப்பதுமன்றி அது பலயோசனைக கணக்கான பருப்பமுள்ளதாயிருந்தாலும, வெறுவெளியிலுல குறைந்த உணர்ச்சிக்கடஙகும் கண்டிப்பில்லாத அணுவிலுங்குறைய நிற்கின்றதுமாயிருக்கின்றது.

கடைசியாக, எனதருமையான இந்துச் சகோதரரே, இந்தக்

காரியத்தைப் பார்க்குமளவில், கந்தபுராணத்தைத் தேவவெளிப்படுத்தலாகவும் மகாமேருகிரியை எடுத்துச்சொல்லுகில் இந்தும தத்தை நரருடைய ஆத்தும ரட்சிப்புக்காகக் கருத்தாவால் அருளபபட்ட மார்க்கமாகவும் ஏற்றுக்கொள்வோமோ? தங்கள் பின்னடியாருக்கு இவர்களிவ்விதமான பொய்க்கட்டைக் கட்டினதில் எவ்வளவு திட்புஞ் சீர்கேடும் உறுதியற்ற விதயமுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்கள் ஆன்மாவின் இரட்சிப்பு அல்லது அதின் அழிவு பொறுத்திருக்கின்ற மகாபிரதான காரியத்தை அதுபற்றியதாக இருக்கக் காண்கிறபொழுது எவவளவு நரகத்தைப் பொருந்தியதாயிருக்கின்றது சத்தியமானது செந்தளிப்பும், உயிர்ப்பிக்கிறதுமான கிரணத்துடனே எங்களிற் பிரகாசிக்கிறபொழுது அதை நோக்காமற் பின்வாங்கலாமா? வெளிச்சத்திற்கு வருவதைப்பார்க்க நமது சாதியாரிருளைச் சிநேகித்து அதையதிகமாகத் தெரிந்துகொள்வதென்ன முகாந்திரம்? தமது நற்சங்கதிகளை நமது இருணிறைந்த பூமிக்கனுப்பின கர்த்தர் ஆசீர்வதிக்கப்படுவாராக. அந்தமேன்மையான புத்தகமாகிய பிவிலி என்னுமாகமம் எங்கள் பாதைக்கொரு வெளிச்சமும் எங்கள்பாதத்துக்கொரு விளக்குமாயிருக்கக்கடவது அதிற் சொலலப்பட்டிருக்கிற இரட்சகா, நாம் கிருபைக்கும அழியாமைக்கும் பங்காளிகளாயிருககும்படி தமது மகிமையோடே வெளிப்படுவாராக

உதயதாரகைப பத்திராதியவர்களுக்கு வந்தனம்.

உலோகாதியெங்குஞ் செல்லுஞ் சுலோகதித்தபத்திரிகையிடத்திற் போய் இலக்கணவிலக்கிய ஆராச்சியாரவாகளுககுச் சலாஞ் சொல்லச்சொலவி உங்கள் உதயதாரகைக்குச் சொலலுங்கள். மானிப்பாயில் அச்சுப்பதிப்பித்த பெயரகராதி தமிழ் நன்குணராத பாலகருக்கும இயற்றமிழ் வழக்கறியாத பிறபாஷைக்காரர்க்கும் வேண்டிய அவசரமெனறு கண்டு செய்யப்பட்டதேயன்றி மற்றொருமுகாந்தரமல்ல அதை அவவகராதியின் முகவுரையிற் காணலாம் அப்படியிருக்க ஓலக்கணவிலக்கிய ஆராச்சியார் நமமேற் குற்றஞ் சுமர்த்தவும் அவ்வகராதிக்குச் சங்கையீனத்தையுண்டாக்கவும விரும்பி உதயாதித்தன, சுயம புறத்திற் சிலகாரியத்தை எழுதினதாகத் தோற்றுகினறது. இப்படி அவரெழுதினது அவ்வகராதியின் முகவுரையைத் தெளிந்தறியாமையினாலென விளஙகுகின்றது இதுநிற்க இபபடி இகழ்ச்சிபண்ணவேண்டுமெனற நோக்கமிலலாமல அவற்றுட் காணுகிற தவறுகளையும் அவற்றுட்சோக்கவேண்டிய சொற்களையும் தள்ளவேணடிய சொற்களையும் இவவுதயதாரகைவழியாய் யாரேனுந் தெரியப்படுத்தினால அவைகளை மிகுந்த வணககத்துடனேற்றுககொள்ளுவோம. இதுவல்லாமல இப்பொழுது தொகையகராதியொனறு சோக்குமபடி எண்ணியிருக்கிறோம. அதற்குதவியாய்ச் சதுரகராதியிலும் நாங்கள் சோத்திருககிற அகராதியிலும பஞ்சவிலக்கணஙகளிலும உரைற்றிலாசெய்த அகராதியிலுஙகாணபபடாத தொகைச் சொற்களையும் அவற்றிற்குப் பொருள்களையும விரிவாகவும விளக்கமாகவுமெழுதி உதயதாரகை வழியாய அனுப்பினால எஙகள் சிற்றுபகாரத்தை வாங்கத்தக்கவாகளுககு (௱) தொகைச் சொற்களுககு (௧) சிலிஙகு வீதஙகொடுபபோம கலவியிலுஞ் செலவததிலுந் தயாளத்திலும அதிகபபட்ட பிரபுக்களாகிய புலவாகளு நாமும் வந்தனஞ்சொலவி நமதுபிரணியாருமட அவர்களைப்போறறிககொளளத்தககதாய அவாகள் நாமமும அவ்வகராதியிற்பதிககப்படும் இதுகாரியத்தைக கனமபொருந்தி ஆராச்சியாருககும அறிவிககக்கடடளைபணணுங்கள.

இபபடிக்கு
உங்கள் தாழமையான (Nathaniel)
அம்பலவாணர் சநதிரசேகரன்.

உதயதாரகையின எடிற்றவாகளுக்கு வந்தனம,

தங்கள் பத்திரிகையிலே பிறரை நகைத்து ஏசிப்பேசி அல்லது இகழ்ச்சிபண்ணி எழுதி அனுபபிய பிரசுரஞ்செயயச் சொலவிக் கேட்டால அத்தைப்பிரசுரஞ்செயயமாட்டோமெனறும், நனமையானதும பொதுவான அலலது எவாகட்கும் நியாயமான காரணத்தை எழுதி அனுப்புவித்தத்தைப் பிரசுரஞ்செய்யச் சொல்விக் கேட்டால அப்பொழுதுபட்டசெய்கை தடையின்றிப் பிரசுரஞ்செய்வோமெனறும் நியமமானசெய்கை அலலது காரியஞ் சிறுபாலகனிடத்திலாவது படிக்கவேண்டுமென்றுந் தஙகள் இவவருடப் பததிரிகைகளில ஒன்றிற்பிரசித்தம்பண்ணியிருந்ததை மிகவுஞ்சரிதானெனறோர்ந்து இவ்விடத்துச் சொப்ஸிகிறைவராகிய நாங்கள் (௬) பெயரும் மிகவே சந்தோஷங் கூறினோம்.

ஆனதினால் எனதுபேரிற் தயவுவைத்து இதின் பின்னுள்ளவரைந்துனுப்புகிற தேவ ஆகமக்கருத்தை ஆருக்கும் பொதுவாகவும் நியாயமாகவும் விளமபி அறியவேண்டியிருப்பதினாற் தங்கள் தாரகையிற் சொல்லியிருக்கும் பொருத்தம்போல இத்தைத் தடையின்றிக் காகிதப்பிரத்தியுத்தரமாய்க் கழித்துவிடாமல் இதினடுத்துவருஞ் சஞ்சிகையினோர்மூலையிற் பிரசித்தஞ் செய்தனுப்பும்படி மிகவே கேட்கிறேன். அதாவது, தங்களின் வேதாகமப் புத்தகத்தை யான்வாசித்து விளங்கும்போது அதில் அநேகசமுச்சயங்கள் தோன்றுகிறபடியால் அவைகளிலொன்றைமாத்திரம் விருப்பமாயெழுதி அறியும்படிக் கவசரமானவனாகயிருக்கிறேன். அதாவது, மத்தேயுவுடைய சுவிசேஷத்தின், ௰௬. அதி, ௰௯ சுலோ. காணப்படுகிற பிரகாரம் பூமியிலே நீங்கள் எவைகளைக்கட்டுவீர்களோ அவைகள் பரலோகத்திலே கட்டப்பட்டிருக்கும். பூமியிலே நீங்கள் எவைகளையவிழ்ப்பீர்களோ அவைகள் பரலோகத்திலே அவிழ்க்கப்பட்டிருக்குமென்று மெய்யாய உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்ற வாக்கியங் கிறிஸ்துநாதர் அப்போஸ்தலமாருக்குங குருப்பிரதானிமாருக்குங்கொடுத்திருக்கிற இந்தப் பெலப்பான தத்துவத்தினால் உரோமான்மார்க்கக் கத்தோலிக்கவென்றழைக்கப்படுகிற மெய்யானதிருச்சபையிலுட்பட்டிருக்கிற குருக்கள் கிறிஸ்தவாகளை நடப்பிக்கும விதமும அவர்கள் நடக்கும விதமும் மேற்குறித்த கட்டளைக்குச் சரிதானெனறெனது சிற்றறிவுக்குத் தெளிவுகரமாய் விளங்கிவருகின்றன ஆகையால் இபபோதகங் தங்கள் வேதாகமப் புத்தகத்திலேதானிருக்கிறதை நன்றாயறிந்தும் எங்கள் நாயக இயேசுக்கிறிஸ்துநாதருடைய வாக்கியம் போலத் தாங்கள் நடவாததினால எனக்குமிகுந்தமலைவு உணடாக்குகினறன அதினால இப்போதகத்தை கைக்கொள்ளுகிற முதாமைத்துரைகளவர்கள், ("தீமோத்தேயு. ௨௫, ௬") காணபபடுகிறபிரகாரம் எதிர்பேசுகிறவர்களுககுச் சாந்தமாயப் புத்திசொல்லவேண்டுமே, எனறிருபபதினால அந்த வேற்றுமையிலலாமல்த் தயவுபண்ணி இந்தமலைவைவிளங்கி அறிகிறது நலமும எவர்கட்கும் நியாயமுமாயிருப்பதினாலும் இதிற்குடைத்தான நோமறுமொழி எழுதித்தெளிவிககுமபடி மிகவும்க்குப்பமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நீர்கொழும்பில். ௲௮௱௫௰௨ஆ
கார்த்திகை, ௴ ௪ தி

இப்படிக்கு
இதின்விருப்பமுள்ள
ஓர்சுபஸ்கிறைவரான,
M A De Tylvan.

பத்திராதிபர் குறிப்பு

மத்தேயு (௰௬. அதிகாரம. ௰௯. ம) வசனத்திற் காண்கிறபடி "பூமியிலே நீங்கள் எவைகளைக் கட்டுவீர்களோ அவைகள் பரலோகத்திலே கட்டப்பட்டிருக்கும பூமியிலே எவைகளை அவிழப்பீர்களோ அவைகள் பரலோகத்திலே அவிழக்கப்பட்டிருக்குமெனறு மெய்யாகவே உங்களுககுச் சொலலுகிறேன" எனறு கிறிஸ்துநாதர் சொனன வசனத்துக்கு நாங்கள்பண்ணும் அருத்தம் எவவிதம என்பதை அறியுமபடி இவர் விரும்புகிறா. இதற்குமுந்தின வசனங்களிலே கிறிஸ்தவனுக்கடாதவிதமாய் நடநதுவந்த ஒரு சகோதரனை நடத்துமவிதம எவவிதமெனக் கிறிஸ்துநாதா தமது சீஷருக்குச் சொலவிக்காட்டினார் அவன சபையிலிருநது தளளப்படடு அலலது அஞ்ஞானியைபபோலவும, ஆயககாரனைபபோலவும் எணணபபடமுனனமே குறறஞ்செயத சகோதரனுடனே நடந்துகொள்ளுமொழுங்கைககாட்டிக, கட்டுமபோதாகுதல அலலது அவிழக்குமபோதாகுல நாம சொனன கடடளைப்பிரகாரஞ் செய்யவேண்டுமெனறு கிறிஸதுநாதா சொல்லிப்போகிறா அபபடிக் கட்டுகிறது அலலது அவிழ்ககிறது பரமணடலத்திலேயும் ஸ்திரப்படவேணடியது "கட்டுகிறது அலலது அவிழககிறது" எனபது தடைபண்ணுகிறது அல்லது உத்தரவளிக்கிறது என்றருந்தமாம. மறுவிதமாய்ச் சொலலுகில அவாகளிப்படிபபட்ட காரியத்தில் தேவதத்துவத்தையும், தேவ அத்தாட்சியையும் பெற்றுக்கொணடு அவாகள் செயகிறவைகளெலலாம் ஆண்டவனுக்குச் சந்தோஷமாயுங் காணவேண்டியது அப்போஸதலர் பலகாரியங்களிலும பலசமயங்களிலுஞ் செய்ததுஞ்சொனனதுமான காரியங்களுககுச் சிலபேர் இந்தவசனத்தை மோசமாய்ப் பொருந்தி ஓட்டிககொள்ளுகிறாகள், ஆகையால் இந்த வசனமாவது சபைககாரியங்களிற் குற்றஞ்செய்தவர்களை நடத்தும் விதம் எப்படியென்றே காட்டுகினறது. மேற்காட்டிய கடிதமெழுதினவரும இனனும் பலரும் இந்தவசனம் பாப்புமாருக்கும் பிஸபுமாருக்கு முரித்தான

தென்றும் அவர்களுக்குத்தானே இந்தக்கட்டளை அளித்திருக்கிறதென்றும் முழுமோசமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த வெண்ணத்துக்காதரவாக எள்ளளவேனுமத்தாட்சியில்லையென்பதற்கு தாரணமாகப் பவுல் அப்போஸ்தலன் விவாககாரியத்தைப்பற்றிக, கொரிந்தியர் (௭) அதிகாரம் (௬) வசனத்திற் சொல்லுகிறதென்னவென்றால "இதை நான் கட்டளையாகவல்ல உத்தாரமாகவே சொல்லுகிறேன்" இன்னும் அந்த அதிகாரத்திற் பத்தாம வசனத்திற் சொல்லுகிறதாவது "விவாகம்பண்ணுகிறவர்களுக்கு நானல்ல கர்த்தர் கட்டளையிடுகிறதென்னவெனில்" இன்னும பன்னிரண்டாம் வசனத்திலே "மற்றவர்களுக்குக் கர்த்தரால நான சொல்லுகிறதாவது" இவைகளால நாமறிகிறதென்னவென்றால் பவுல் அப்போஸ்தலன் சில காரியங்களிற் பராபரனுடைய உத்தரவைக்கொண்டு பேசினாரென்றுஞ் சிலகாரியங்களிலேயோ உத்தரவின்றிப் பேசினாரென்றும் இன்னும் அவருடைய எண்ணம்போலே பராபரன் செய்யச்சொல்லிக் கட்டளையிட்டதற்கும் தாமே மனிதனுடையவாகப் புத்திசொன்னதற்குமுண்டான ஒரு பெரிய வித்தியாசத்தைக்காட்டுகிறது அவசரமாயுமிருந்தது இன்னும அப்போஸ்தலர் எக்காரியங்களிலும், எச்சமயங்களிலும தவறுள்ளவாளாயிருந்ததினால அவர்கள் தங்கடங்களெண்ணத்திலே ருவாக்கொருவர் வித்தியாசப்பட்டிருந்தார்களென்பதை அப்போஸ்தலர், (௰௫,ம்)அதிகாரத்தினால் அத்தாட்சிபண்ணலாம, எப்படியெனில், புறச்சாதியாரிற் குணப்பட்டவர்களைப்பற்றி ஒரு பெரிய வாக்குவாதமுண்டானபோது யாக்கோபென்பவருடைய எண்ணமே பேதுருவினுடைய எண்ணத்திலுமேற்பட்டதாயிருந்தது இதற்காதரவாகக்கலாத்தியர (௨, அதிகாரம்,௰௧, ம)வசனத்திலே பவுல் அப்போஸ்தலன சொல்லுகிறதாவது, "பேதுரு அந்தியோகியாவுக்குவந்தபொழுது அவன தப்பிதஞ்செய்ததினாலே நான முகமுகமாய் அவனோடெதிர்த்தேன"

மேற்சொல்லிய காரியங்களினாலே பாப்பானவர் தவறுள்ளவரென்றும, மனிதருடைய பாவங்களை மன்னிக்கிறதற்கு குருக்கள்மாருக்கும விஸ்புமாருக்கு முத்தரவளிக்கவில்லையென்றும அறியலாம, இயேசுக்கிறிஸ்துநாதர் தாமே பாவமன்னிப்படையும வழிவகைகளைக்காட்டியிருக்கிறார், அவைகளை மாற்றத்தக்க தத்துவம வானத்திலாகுதல் பூமியிலாகுதவில்லை. இவ்வழிவகைகள் பாவத்தை விட்டு மனந்திருப்புதலும பராபரனுடைய ஆட்டுக்குட்டியாகிய கிறிஸ்துநாதரிலே கொள்ளும் விசுவாசமுமே. லூக்கா. (௨௪ அதிகாரம்.) வசனங்களைப்பார்க்கவும.

பாப்புமார்களும், விஸ்புமார்களும் குருக்கள்மார்களும இவ்வொழுங்கைத தங்களுடனொத்த சனங்களுக்கறிவித்துக் கிறிஸ்துவினுமத்தினாலே தங்கள பாவங்களைவிட்டு உண்மையாய் மனந்திரும்பிக் கிறிஸ்துநாதர் தாமே தங்கள் இரட்சகரென நம்பி விசுவாசிக்கிறவர்களுக்குப் பாவமன்னிப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்குதென்று சனங்களுக்கு நிச்சயப்படுத்தலாம ஆனாலும, பாப்புமாருக்காகுதல, அல்லது குருக்கள்மாருக்காகுதல, அல்லது அப்போஸ்தலர்களுக்காகுதல சத்தியத்தை அறிகிறதற்குப பரிசுத்தாவியின் அருள் கிடைத்தாலொழிய யாதொருகாரியத்திலெனினும குணப்படுதலுண்மையென்றும், விசுவாசம நல்லதென்றும், பாவமன்னிப்பு நிச்சயமென்றுஞ் சொல்லத்தக்கவர்களாக மனிதருடைய இருதயங்களின இரகசியங்களைப பற்றி வகையறுக்கிறதற்குச் சற்றெனினும போதியவர்களல்ல. அப்படிப்போதியவர்களென்று மனிதராயாகுதல்சொன்னால அவர்கள் கபடமுள்ளவர்களுஞ் சுத்தமற்றவர்களும, துற்குணமுள்ளவர்களும இரத்தப்பிரியருமாயிருக்கிறதைக் காணும்பொழுது அவர்களுடைய அசத்தியத்தை வெளியிற் காட்டுகிறதற்கு வேறு நியாயந் தேவையில்லாததாகப் பொதுச் சனங்களுடைய பார்வைக்குச் சிரிப்புக்கிடமாயும் அவயத்தி நிறைந்ததுமாயுமிருக்கின்றது ஆகையால அவர்களுடைய கனிகளினாலே அவர்களை அறிவீர்கள மத்தேயு ௭, அதி, ௨௰, வசனம்.

[Translation of the above]

MESSRS EDITORS,

We are very glad to read in one of your Papers "that we shall in no instance knowingly publish aught that is detractive or slanderous, either of the persons or opinions of our fellow men, and in another paper you said that if we will, "we may learn even from *children*"

Please have the goodness to publish the following, and explain it according to your promise

When I read your Bible and consider it, many doubts arise. Please let me know your views of the meaning of the verse, in Matthew xviii 18 "Verily I say unto you, Whatsoever ye shall bind on earth, shall be bound in heaven, and whatsoever ye shall loose on earth, shall be loosed in heaven" It seems plain to my poor knowledge that the priests of the true Catholic church exercise the authority here given by Christ to apostles and bishops, and thus know how to conduct towards their Christians Though you know very well that this authority is given in *your* Bible, yet I do not see you walk according to it, therefore a doubt has arisen in my mind, but you Messrs Editors who obey the requirement of the Bible, according to Timothy "the servant of the Lord must not strive, but be gentle unto all men, apt to teach, patient, in meekness instructing those that oppose themselves" will I hope be able to remove the doubt

Negombo 1st November, 1842 Your's &c

M A DE TYLVAN,
A Subscriber

Reply to the above

Our correspondent wishes to know what interpretation we put on the words of Christ in Matthew xviii 18 "Whatsoever ye shall bind on earth shall be bound in heaven, and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven"

Christ had in the context of this passage spoken to the disciples on the method of dealing with a brother who had given offence by his unchristian conduct He had detailed the regular steps to be taken with an offending brother before he should be finally rejected from the church, and regarded "as a heathen man, and a publican," and then proceeds to say, that whatsoever they should do in conformity with the rules he had given —either to *bind* or to *loose*, (which means, to prohibit or to permit,) should be ratified in heaven In other words, they should receive in these matters *divine direction* and *divine authority*, so that whatever they should do would be agreeable to the divine pleasure

This text has been misapplied by some to whatever the apostles did or said in respect to *all matters* and *on all occasions*—whereas the text relates only to the *affairs of the church in matters of discipline* Again it has been grossly misapplied by others, as is seen in the communication of our correspondent, to popes and bishops, as if this power had been given to them—whereas there is nothing in the Scriptures which authorizes such an opinion, ~~and therefore we should not believe it.—~~ Paul admits in 1 Cor vii 6 when speaking on the subject of marriage, that what he says is by *permission* and not by *commandment*, and again in the 10th verse, he says "unto the married I command, yet not I but *the Lord*," and again in the 1st verse of the same chapter; "But to the rest speak *I*, not *the Lord*," which plainly show that on some points he spoke with the *authority of God*, and on others he did not, and that it was important, in his view, to preserve a broad distinction between what *God had commanded* and what *he*, as a man, *advised* That the apostles were not at *all times* and on *all occasions* under infallible direction is also proved by the fact that they sometimes differed in opinion from each other See Acts xv. where it is said by the sacred writer "there was much disputing amongst the apostles and elders," on the question as to what ought to be required of the gentile converts, and in this debate the opinion of James prevailed over that of Peter See also Galatians ii 11 where Paul says "when Peter was come to Antioch, I withstood him to the face, because he was to be *blamed*"

The above remarks apply equally against the notion of the Pope's infallibility, and the power of priests and bishops to remit the sins of men Jesus Christ has given the terms on which forgiveness may be received, and there is no power on earth or in heaven that can alter them These terms are repentance of sin, and faith in Jesus Christ, as the Lamb of God See Luke xxiv 45, 46, 47

Popes and bishops and priests may proclaim these terms to their fellow men, and assure them, in the name of Christ, that free forgiveness will be granted to all who sincerely repent of their sins, and believe or confide in Jesus Christ as their saviour But neither popes, nor priests, nor apostles can judge of the secrets of the heart so as to say in any particular case that the repentance is sincere—the faith genuine—the forgiveness certain, *unless* they are *inspired of God* to know the fact—a pretension which when set

up by men whose conduct has in many cases been marked by deceit, impurity, violence and blood, is sufficiently ridiculous and impious in the sight of common men to need no argument to prove its falsity "Wherefore by their fruits ye shall know them" Matthew vii 20—See the article in our last No entitled "morals of Popery before the Reformation"

முகாமைக்காரரே,

தாங்கள் நேசமவைத்து நான் வரவிடுத்த கடிதம் பிரசுரஞ்செய்ததற்கு மிகவும் நன்றியுள்ளவனாயிருக்கிறேன். இந்தமீ உஉதீ சனிக்கிழமை சாயந்தரம சுபதினமாகையால் என் முற்கடிதத்திற் குறித்த பள்ளிக்கூடம ஆரம்பித்தாயிற்று. ஆகமசாஸ்திரங்கள் படிப்பிக்கத்தகுந்த உபாத்தி இவ்வூரிலகப்படாதபடியால் வடதேசத்துக்கெழுதியழைப்பிக்க நினைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால இப்பொழுது இலக்கணவிலக்கியம் படிப்பிக்கிறதற்கு வட்டுநகர் சாஸ்திரப்பள்ளிக்கூடத்து முன்னுபாத்தியாராயிருந்த ம. ம. சண்முகச்சட்டம்பியாரை நியமித்திருக்கிறது. இதுநிற்க என் கடிதத்திற்கு நீங்கள் பண்ணின குறிப்பைப்பற்றி அவாகள் மிகவும் நாணி வெட்கமடைந்து "வார்த்தைக்குச்சூத்தையோ" என்ற பழமொழிப்படி நீங்களும் நம் மதத்தைப் பிராமணர் எடுத்துத் தொடுத்த மதமென்றும இப்படியே நாங்களேதும மதவிஷயத்தைப் பற்றி உங்களுக்கெழுதினால அத்தைப் பிரசுரஞ்செய்யாமல விடுகிறதுமன்றி அது கிடைத்ததெனறெனிலும் மறு உத்தாரத்திற் காட்டுகிறதுமில்லையென்றும, நாங்களுங்களோடே சருவாமலிருக்க நீங்கள் நம் மதத்தை வெகுதூரம அவதூறு செய்கிறீர்களென்றும, வெகுதூரம விசாரப்பட்டுத் தனித்து நெடுநேரமாக அன்றையிற்றினம வைத்தியலிங்கச் செட்டியாரும, முத்துவேலுச் செட்டியாரும, இரகுநாதமுதலியாரும், இவாகள் குருவாகிய அருணாசலக்குருக்கள், அல்லது வேதக்குட்டி ஐயரென்றவருமாகச் சமபாஷித்தாாகள் முதலமுறை கூடின கூட்டத்தில தமபிப்பிள்ளை உதாரணமாய எடுத்துப பேசின எலிக்கூட்டத்தின கதையை வேதக்குட்டி ஐயருமபற்றிப் பேசிப் பின்பு இந்தப பாதிரிமார் நமமதத்தைப பழிக்கும வாயையடைக்க நாங்களுமொரு அச்சுக்கூடமிஸ்தாபித்து அவாகளைப்போல (அவர்கள் மதகுற்றத்தைக் காட்டி) நாங்களும சிறு புத்தகங்களை அடித்துப பரமபப்பண்ணவேணுமென்றும யோசித்தபோது முத்துவேலுச்செட்டியாாசொன்னதாவது, இவ்வூர் வெள்ளைக்காரரும அச்சுக்கூடத்துக்குப் பயங்காக வரப பலமுறை முயன்றிருக்கிறபடியினாலும் அதன் செலவைபபற்றி நானுரு சீமைக்கு எழுதியிருப்பதினாலும மேற்குறித்த வெள்ளைக்காரரிடம பேசிக்கொண்டு அச்சுக்கூடம அழைப்பிக்கிறேனென்று சொலலியிருக்கிறாா. மூன்றுமுறை கூடின இந்தக் கூட்டம் ரகசியமாயிருந்தாலும வேதக்குட்டி ஐயர் சைவமதத்தின நலப்பைபபற்றி வெகுவாய்ப்பேசி அவாகளுக்குச் சுவைகொடுத்து வாலையுருவியிருக்கிறாா. ஆகையால நீங்களினிமேல சைவமதத்தாாகளெனினும, பிராமணாக்களெனினும நிந்தையாய் எழுதாமல எச்சரிக்கையாயிருக்கும்படி கேட்டு நிற்கிறவனாகிய உமதூழியன

ஆ. சிவபபிரகாசன்

மேலுங் குட்டிப்பிள்ளையென்பவரும் இங்கிலிஸ தமிழ இவை இரண்டு பள்ளிக்கூடமபோட வெண்ணியிருக்கிறாாம். என்னிந்தக் கடிதத்தையும பிரசுரஞ்செய்யக் கேட்கிறேன

பத்திராதிபர் குறிப்பு.

மேலேகையொப்பமிட்டிருக்கிற சிவப்பிரகாசனென்பபேர் தரிக்கப்பட்டவராரென்றும, அவர் இப்பொழுது சைவ சமய வளர்ச்சிக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிற கல்விச் சாலைக்கு முதற் பேராயிருக்கிறவாகளுடைய கேள்வியின் பேரால் இக்கடிதத்தை வரைந்து விடுத்தாரோவென்றும நாங்கள் அறிய விரும்புகிறோம. என்னத்தினாலெனில, இனிமேல அத்தை எழுதினவா சிவப்பிரகாசமல்லவென்று அறியவந்தால அவா எழுதின காரியத்தை அக்கல்விச் சாலைக்குடனபட்டிருக்கிறவர்கள்தானே இல்லையென்று சொல்லவேதுவாய் இருப்பது மாத்திரமலல, அதைப் பற்றித் தாரகையில வாசித்தவாகளும் அனுப்பப்பட்டுப்போவார்களென்று நாங்கள பயப்படவேண்டியிருக்கிறபடியினாற்றான் ஆகையினாலே அவர்கள் வைத்த சங்கத்துக்குத் தலைவனாரென்றும, அதற்குப் பொக்கிஷக்காரன் சக்கிடுத்தார் முதலிய உத்தியோகத்தாரரென்றும், அதற்கென்று கொடுத்த பணம் எவ்வளவென்றும், அதற்குக் கையொப்பக்காரரெவரென்றும், அச்சங்கத்தையும் கல்விச் சாலையையும் நடத்திப் பராபரிக்கும்பொருட்டு அவர்கள் நிருமித்த கட்டளைச் சட்டம் எவ்விதமென்றுஞ் சிவப்பிரகாசமல்லது வேறெவராகுதல தயவுபண்ணி எழுதி அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம் அப்படியே எழுதி அனுப்புவதை வாசிக்கிற தாரகைக்காரர் சந்தோஷப்படுவது மாத்திரமல்ல சிவப்பிரகாசத்துடைய பொய்யும் மெய்யும் அத்தோடே வெளித்துப்போம் சிவப்பிரகாசத்துடைய கடிதத்தின் தோரணையைப் பற்றி நாங்கள் சில கவனிப்புப்பண்ணவேண்டியிருக்கின்றது எப்படியெனில,

மேலைச் சஞ்சிகை ஒன்றின் கண்ணே பிரசுரஞ்செய்த கடிதத்திலே கிறிஸ்து மார்க்கமானது குருமாரால் எடுத்துத் தொடுத்த மதமென்று சிவபபிரகாசஞ்சொன்னவேளையில, என்ன அத்தாட்சியின் ஆதரவைக்கொண்டு "சிவசமயஞ் சத்தியமென நம்புகிறீரென்றும, கிறிஸ்து மார்க்கம் குருமாரால் எடுத்துத் தொடுத்த சமயமென்பதை ரூபிக்கும்பொருட்டு உம்மிடத்தில என்ன போதிய அத்தாட்சி உண்டென்றுஞ் சொலலும்படி கேட்டதுமல்லாமல் கிறிஸ்து சமயம் சத்தியமுள்ளதென்றும், சைவசமயம் பிராமணர்களால் எடுத்துத் தொடுத்த அசத்திய சமயமென்றும் ரூபிக்கும் பொருட்டு நாங்களும நியாயங் காட்டுவோமென்றுங் கூறினோம். அனைவரும் அறியவேண்டிய காரியம் இதுதான். காரியமிப்படியிருக்க, இந்தபுத்திவானும் புத்திவானுமாகிய சிவப்பிரகாசம் இது காரியம அற்பனென்றெண்ணிவிட்டுப்போட்டுச்சிவமதத்தை நாங்கள் பழிக்கிறோமென்றுசொலலி இதை வாசிக்கிறவர்களை மறுநோக்கத்துக்குத் திருப்பிவிடப் பிரயெத்தனப்பட்டதைப் பார்க்கும் பொழுது எங்களுக்குத் துக்கத்துக்கிடமாயிருக்கின்றது அவரெப்படி மறு காரியத்திற் சாய்ந்து மனதுவைத்துப்போனாலும் நாங்கள் அவரை விடவேமாட்டோம. ஆகையால இந்தப் பெரிய கேள்வியைப பற்றி மெத்தச் சிந்தனைகொள்ளும்படி அவரை மறுபடியும நினைப்பூட்டுகிறோம். அவர் அதைப பற்றித் தெளிவாகவும் விளங்கத்தக்கதாக மறுமொழி பகராதிருப்பரேல, தாரகையை வாசிப்பவர்கள் என்ன நினைப்பார்களென்றால,—சிவப்பிரகாசனென்பவர் ஒரு சமயத்தைத் தம்பிவிசுவாசிக்கிறார். முதலாவது, அது உண்மையென்று போதிய சாட்சியைக்கொண்டு நிலைநிறுத்தமாட்டார் இரண்டாவது, கிறிஸ்து சமயம பொய்ச் சமயமென்றார். அதற்குமவராலே நியாயங்கொடுக்கக்கூடாதென்றார்தான்.

மேலும் சிவப்பிரகாசனுடைய மன்றாட்டப்படிக்கு, நாங்களினிமேற் சைவ சமயத்தைப் பற்றியும பிராமணருக்களைப் பற்றியும் நகைப்புக்கிடமான காரியங்களை ஒருபோதும் பிரசுரஞ்செய்யவேமாட்டோம். அத்தை மறவிதமாய்ச் சொல்லுகில, இனிமேல் சிவமதத்தைப் பற்றியாகுதல பிராமணருக்களைப் பற்றியாகுதல் செய்யவேணுமென்றெண்ணி மனதாரப் பொய்யான காரியங்களைப பிரசுரஞ்செய்யவேமாட்டோம் சத்தியநெறியே அவர்களை நகைப்புக்கிடமபண்ணிற்றேயாகில, அது அவர்களுடைய பாடேயலலாமல எங்களுடைய பாடலல. யோவான். ௩ ம அதி. (௰௯, உ௰—உ௧)ம வசனங்களை வாசிக்கவும். உண்மையைச் செய்கிறவன மறைந்து நில்லாமல்த் தனது விசுவாசத்தையும் மறுயோ அறிந்து பேணும்படி வெளிச்சத்தண்டைவரப் பிரியமாயிருக்கிறான. ஆனாலும பொலலாப்பைச் செய்கிறவனோ வெளிச்சத்தையும பகைத்துத் தன் விசுவாசத்தையும நடையையும மறுபேர் கண்டு நியாயமாமபடி கடிந்துகொள்ளப்பட்டு வெட்கப்படவையாதபடிக்கு வெளிச்சத்தண்டை வரவமாட்டான.

ஒருவரும் இதுகாரியத்தினுண்மையையும் நியாயத்தையும் மறுதலிக்கமாட்டார்கள். ஆருடைய நடைகுற்றமாயிருக்குமோ அவர்கள் மாத்திரமே இதுகாரியத்தினுண்மையை மறுதலிப்பார்கள். இதின் பெலனைத் தொட்டுக்கிறிஸ்து சமயம் மிகவும் தயிரியமாய உயர்ந்த நிலையில நிற்கின்றது அது சத்தியத்தில் அஸ்திபாரப்பட்டிருப்பதுபோல அதிற் கூறிய போதனைகளுஞ் சத்தியமாகவே இருக்கின்றன. அது மறைந்து நிற்கப் பார்க்கிறதுமில்லை. வேடம்போட்டுக்கொள்ளுகிறதுமில்லை. அதை உலகத்திலுள்ள சகலரும் வாசித்தறிந்துகொள்ளும்படி வேதாகமத்தில் வெளியரங்கமாய்ச் சொலலப்பட்டிருக்கின்றது. அது தனதுடைய மாற்றாரால வந்த எதிரித்தனத்தை எலலாம் புறக்கடித்துப் பின்னே விடுத் தானே நிலைத்திருந்தது. வந்த எதிரிடை அனைத்தையும் வெ

ற்றிகொண்டு அது அசத்திய காரியமனைத்தையும் புரட்டி எறிந்து உலகம் அனைத்தையும் நீதியினாலும், சமாதானத்தினாலும், அன்பினாலும் நிரப்புகிறதற்குப் பராபரனாலே நிருபிக்கப்பட்டது. காலவியற்கை அல்லது குறிப்பைப் பார்த்தாலும் முன்னிருந்ததிலும் இப்போ கிறிஸ்து சமயந்தானே கிட்டிப் பிரபலியமான வெற்றியை அடையுமென்று காத்திருக்கிறோம்

சிவ சமயத்தை அநுசரிக்கும் எங்கள் நேசருக்கு நாங்கள் அறிவிக்கிறதாவது, உங்கள் மதம் பராபரனிடத்தில் இருந்து வந்ததேயானால் அது நிலைத்து நிற்கும். எதிரிடை வந்தும் அதின் சத்துக் கெடவேமாட்டாது. அது சோதனைக்கெல்லாம் இடங்கொடுக்கும் அதிற் சொல்லிய போதனைகளும், முறைகளும், கற்பனைகளும் நியாய நீதிக்கும் சிவசாட்சிப் பிரமாணத்துக்கும் ஒப்பிதமாகவே இருக்கும் அது குற்றவாளிகள் பாவத்தில் இருந்தும் நரகத்தில் இருந்தும் மீட்கப்படும் விதத்தையும் வேண்டாமென்று தள்ளிக் கோப்பியத்தின் சிருட்டிகருடன் ஒப்புரவாகும் வழியையும் பற்றிப் பேசிவரும் அது மனிதரானவர்க்கும் அறிவிக்கவும்படும் ஆகையால் பரம இரகசியங்களை அடக்கிய ஆகமம் எங்கே? இரட்சிப்பின போதனைகளைப் படிப்பிக்கும் உபாத்தியாரெங்கே? இவ்வுண்மையை நம்பி விசுவாசித்து அங்கிகாரம பண்ணினவர்களெங்கே? மறுபடி பிறந்து பராபரனுடன் அந்நியோன்னியசம்பந்தமாயிருக்கிறோமென்றும, மரணமவந்தாலும்நாளுமல் நித்திய சிவனின் நன்னம்பிக்கையைப பெறுவோமென்றவர்களும்எங்கேபோயவிட்டார்கள் சாமுத்தாரகையைவாசிப்பவர்களும அறியவேண்டியிருக்குதே. ஏனென்றால், நித்திய பலனுக்கு மரணமானது எங்களை இவ்விடமவிட்டு எடுத்துக்கொண்டு போகமுன்னமே நாங்களும் சிவசமயத்தை நமபுதலினால வரும இரட்சிபபென்னும பலாபலனைப் பெறுமபடியாய வழிபார்க்கவேணுமே அது பராபரனிடத்தில இருந்து வந்தால கிறிஸது சமயமும பொய்யாமே எஙகள் நமபிக்கையும் வீணும் மோசமுமாமே. வேதாகமமுந் துட்டராலோசனையினால எடுததுத்தொடுககபபட்டதாமே பின்னை நாங்கள் அனவாதகாலமும மோசத்தில இறங்கி இருக்கிறோமே. இன்னும் திருமபச் திருமபச் சொலலுகிறோம சிவ மதம் மெய்யானால கிறிஸது சமயம பொய்யே. ஏனென்றாற் பராபரனால வந்தது நிலைககும பசாசினால வந்தது விழுந்துபோகும பின்னை மனிதர் பொய்யை நிலைநிறுத்தவும சத்தியத்தை அழிக்கவும பிரயெத்தனப்படடாலுங கூடாதே.

நேசரே, இதை வெளிப்படுத்தியானிக்கும்படியும உஙகள் சொந்த ஆலோசனையை விட்டுத் தள்ளிப் பராபரனுடைய ஆலோசனைப பிரகாரம நடககுமபடியும உஙகளுககுப புத்தி சொலலுகிறோம கிறிஸது சமயம் மெய்யானால சிவமதம பொய்யே. சிவமதம மெய்யானால கிறிஸது சமயம பொயயே. மெய் ஏதென்றும பொய்யேதென்றும அறிகிறதற்கு மனதோடமையுடன் விருமபுகிறீர்களா? சிவமதம பொயயென்றால இன்னும அதிகமதிகமாகச சனங்கள் அதினால வரவர அழுபபடாதபடிககு அதன பொயயை எடுத்து வெளியிற காட்டுவது உஙகளுககுப பிரியமோ?

எஙகள் சிநேகிதனாகிய சிவப்பிரகாசத்தை நாஙகள் கடைசியாககக கேட்டுக்கொள்ளுகிற காரியமென்னவென்றால், உம்முடைய சிநேகிதர் மறுபடியும சங்கமகூடியிருககுமபொழுது மேற கூறப்பட்ட இரண்டு கேள்விகளையும அவர்களிடத்திற கேட்டு அவர்கள் அவைகளுககுக கொடுக்கும மறுமொழியும எஙகளுககுத் தயவுபண்ணி அறிவியும.

[Translation of the above]

MESSRS EDITORS,

I am obliged to you for inserting my first communication I beg you will also give insertion to this

The school referred to in my former communication, as about to be established, was opened on Saturday the 22d of Oct it being an auspicious day As there are no persons well qualified to teach the agamas and shasters, the patrons of the school have it in contemplation to send to the continent for a Teacher For the present, Sanmoogam, the late Teacher in the Batticotta Seminary, will be employed to instruct the pupils in Grammar and Classics

You observe, in your remarks on my first communication, that the Hindu religion is an *invention of the Brahmins*. We are grieved and ashamed that you should show such contempt for our religion Have we not also the power to abuse you? When we send communications on the truth and importance of the Siva religion for publication in the Morning Star you neither publish them nor acknowledge their reception This shows that you greatly despise our religion At our late meeting Messrs. Mootoovalu Chettiar, Wytilinga Chettiar, and Ragonader Mudeliar, spoke for a long time on this subject, expressing their regret at your conduct At our first meeting also, Mr Tampiahpully, having related the story of the Rat, Mr Vathakoottee, our priest, said that we ought by all means to establish a printing-press, and publish the absurdities of the Christian religion, by issuing small Tracts on the subject,—which would effectually shut the mouths of the missionaries and stop their abuse While we were thus consulting on this subject, Mr Mootoovalu Chettiar said that the Burghers in Jaffna wished to unite with them in supporting a printing press, and that he had written to England on the subject, and he advised that we should first confer with Burghers and then proceed to procure a press, &c

At our third meeting, which was privately attended—Mr. Vathakoottee spoke on the excellence of the *Siva* religion and encouraged the audience to go on in their work I beg therefore, that you will not, hereafter, publish any thing calculated to throw contempt on the worshippers of Siva, or on the brahmins Yours, &c A SEVAPRAGASAN

P S I have also heard that Mr Kootdepullay, of Wanarponna intends to establish a school for English and Tamil studies

Reply to the above

We should like to know who Mr Sevapragasam is Will he have the goodness to tell us whether he is authorized by the distinguished patrons of the school for teaching the Siva religion, to make these communications, for we fear, that by and bye it will appear that he is an anonymous writer—and the truth of his statements will be denied by the parties whom he represents, and thus our readers will find themselves to have been deceived

We also beg the favour of him or any other correspondent to send us the names of the *Chairman, Treasurer* and *Secretary* of the association lately formed, also the amount of money paid to the Treasurer, and the names of the respective Subscribers We should also like to see the rules for the conduct of the association and the school These will interest many of our readers, and will show whether what has been said by Mr Sevapragasam is true or not

We have a few remarks to offer on the communication of our correspondent Our readers will remember that in Mr Sevapragasam's last communication he said, Christianity was an '*invention of the Missionaries*,'' and in our remarks on the ~~subject, we asked~~ him ~~to show~~,

1 What evidence he had to believe the Siva religion is true?

2 What evidence he had to believe that Christianity is an *invention* of the *Missionaries*?

We promised in return to show what evidence we had to believe the Christian religion is true, and 2ndly what evidence we had to believe that the Siva religion is an *invention of the Brahmins*

To these reasonable requests, he has not condescended to furnish an answer They involve points of the greatest importance to all our readers, and we cannot but regret that our intelligent correspondent should pass them by as unworthy of his notice and attempt to divert the attention of our readers, by charging us with holding the Siva religion in contempt We are not disposed to let him off in this way We therefore call his attention again to these important questions, and beg him to furnish our readers with an explicit answer If he does not answer them in a plain and intelligible manner, the readers of the star will perceive that Mr Sevapragasam believes in a religion, the truth of which cannot be sustained by good evidence, and 2dly that he has made a false charge on Christianity which he cannot sustain

In regard to the request of our correspondent, that we "will not hereafter publish any thing calculated to throw contempt on the worshippers of Siva or on the brahmins,"—we cannot promise any thing more than this that we will not *knowingly* publish any thing about either the Siva religion or the brahmins that is *not true* If the truth brings them into contempt, it is not *our* fault, but *theirs* We are taught in sacred Scriptures, John iii 19 20 21 "that he that doeth truth" seeks no concealment, but rejoices to come to the light that his faith and conduct may be known, examined, and appreciated—while on the contrary, he that "doeth evil, hateth the light neither cometh to the light" lest his faith and conduct expose him to merited rebuke and contempt

The truth and justness of these principles cannot be gainsayed, and will

not be denied except by those whose conduct it so pointedly condemns On this ground, Christianity fearlessly takes her stand. Its foundation is truth—its doctrines are truth—its precepts are truth It seeks no concealment—it asks no disguise It is proclaimed to the world in the Christian Scriptures, which may be known and read of all men It has survived all the attacks of its adversaries—it has risen above all opposition—and it is destined by God to overthrow all false systems, and to fill the world with righteousness, peace and love, and from the signs of these times we anticipate more glorious triumphs for Christianity than have ever yet been achieved, as being near at hand

To our Siva friends we say, if your religion is from God, it will stand, and no opposition will weaken its strength, if it is from God, it will bear to be examined,—its doctrines—its rites—its precepts will be agreeable to the reason and conscience of men,—if it is from God, it will show how guilty men may be redeemed from sin and hell and be reconciled to their offended maker,—if it is from God, it will be easily understood when made known But where is the book that contains its revelations? Where are the teachers that make known its saving doctrines? Yea, where are the men who have believed and received its truths, and who show by their conduct that they have been born again—that they walk in communion with God, and have good hopes of eternal life, of which even death cannot make them ashamed? Where are they? We ought to know, and our readers ought to know, that we may avail ourselves of the saving benefits of the Siva faith before death shall remove us to the retributions of eternity If it is from God, Christianity is false—our hopes are delusive—the Bible is an invention of wicked and designing men, and we are in danger of being lost for ever

We repeat it, for we wish all our readers to understand it, if the Siva religion is true, Christianity is false, and will be overthrown, for that which is of God will stand, and that which is of the devil will fall, and human efforts will be unavailing to sustain the false or to destroy the true system

We advise you, dear friends, to consider this, and take counsel of God, and not of your own hearts If Christianity is true, the Siva religion is false, if the Siva religion is true, Christianity is false Do you sincerely wish to know which is true and which is false? Would you rejoice, if the Siva religion is false, to have its falsity made known, that the people may no longer be deceived? We ask our friend Mr Sevapragasam to put these two plain questions to his Siva friends when they meet again and communicate their answer for the benefit of our readers

---

முகாமைக்காரரே,

தயவுபண்ணி நான் பின்னுலெழுதுங் கடிதத்தை உங்கள் மேன்மை பொருந்திய பத்திரிகையிற் பிரசுரஞ் செய்யும்படி உங்களையிருந்த தாழமையுடனும வணக்கத்துடனுங் கேட்டுக்கிறேன்.

தெய்வாதீனஞ் செகச்சருவமதிராதீனந்து தெயவதந் தன்மந்திரம் பிராமணுதீனம பிராமணுமம தேவதா, எது, உலகமெல்லாந தெய்வத்துக்குள்ளடங்கினது, தெயவம மந்திரத்துக்குள்ளடங்கினது, மந்திரம பிராமணுக்குள்ளடங்கினது, ஆதலாற் பிராமணனே நமமுடைய தெயவமென்றவாறு,

இதை வாசிப்பவாகளே கேளுங்கள் விக்கிரகங்களை வணங்குகிறதைப்பார்க்க இப்பெயர்ப்பட்ட பிராமணுக்களை வணங்குகிறது நிறம் 'அந்தணருடனுவுக்கும ஆபத்து வருங் காலத்திற்றந்த நலலுயிரைவிட்டுந் தானதையரட்சித்தானேல அந்த நற்சனனமவிட்டொழமபதுபிரமயோனி வந்தைசுவரியவானுய வாழந்துபினறேவனுவான, எது, பிராமணருக்கும பசுவுக்கும ஆபத்து வருங் காலத்திற் தன் உயிரையாகிலுங் கொடுத்திரட்சித்தானேயாகில அவன அறுசனனம் பிராமணயோனியிலே வந்து பிறந்து ஐசுவரியவானுய வாழ்ந்து பின்னுந் தேவனுவானென்றவாறு, கேளுங்கள் மேறசொல்லப்பட்ட கவிதையினுல பிராமணனுக்குஞ் சூத்திரனுக்கும் அறிவேயாகுதல அல்லவென்று அவயவங்களிலாவது வித்தியாசமுள்ளவாகளாகத் தோற்றவில்லை ஆனதினுல நான்சொலலுகிறதென்னவென்றுல் இதெலலாம வீணென்று நினைத்துக்கர்த்தாவைத்தேடி வழிபடுவோமாக. உங்களுடைய தாரகை அதிகமாக இடங்கொடாதென்றெண்ணி இவ்வளவுடனே விடுகிறேன்,

கு. சின்னத்தம்பி.

பஞ்சதந்திரக் கதை

மூன்றுவது

சந்தி விக்கிரகம் அல்லது அடுத்துக் கெடுத்தல்

PANCHA-TANTRA-KATEI.

The art of conquering an enemy by means of an affected friendship.

[Continued from page 248]

எவன் சத்துரு வருகிறுனென்று பயந்து தன்னிடம் விட்டுப் போகிறுனே அவன் மறுபடி அவ்விடத்திற்கு வருகிறதில்லை பற்பிடுங்கின பாம்பும் மதமில்லாத யானையும் இடம் விட்டுப் பெயர்ந்த அரசும் எல்லாராலும் அவமானமடைகின்றன. மேலும், தன்னிடத்திலிருந்தாலொருவனே நாயபெறுவனே யுத்தம்பண்ணுகிறுன ஆதலால் அருக்கத்தையும் மதிலையுமேற்படுத்திக்கொண்டவற்றின சாரபாற் பகைவருடன் யுத்தம்பண்ணவேண்டும் அதனுல வெற்றி பெற்றுல், இலட்சுமியைப் பெறலாம், செத்தால சொர்க்கம் பெறலாம். ஆகையால, இவ்விரண்டையுங் கிறக்கலாகாது, கிலத்திற சிக்கெனவூன்றிய வேரையுடைய மரங் காற்றினுல விழாது, அந்த மரமே தனனிடத்தில் இராவிட்டால் வாயு அதைத் தள்ளும ஆகையால ஏதொன்று செய்யத்தக்கதோ அதை இங்கே இருந்துகொண்டே செய்யவேண்டுமென, இப்படி அதன் கருத்தை அறிந்துகொண்டு ஐந்தாம மந்திரியுனனபிப்பிராயமெப்படியென அது சொல்லுகிறது, சுவாமி—என்னுலோசனையும இப்படியே இருக்கிறது ஏனெனறுல, சார்பைவிட்டாற் சமர்த்தாகளும் பராக்கிரமக் குறைச்சலடைகிறுாகள் ஆதலால் யாரையாகிலும் உதவிக்குச் சேகரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அதுவும் இருப்பிடத்திலேயிருந்தே சமபாதிக்கவேண்டும. ஏனெனறுல, உறைவிடம் விட்டுப் பிரிந்தவனுக்கு ஆரும் வாய்ப்பேச்சினுலுஞ் சகாயம பண்ணுர்கள் எப்போது அக்கினிக்குப் புற் சருகு முதலியவற்றின் சேர்க்கையாற் காட்டைக் கொளுத்த வலியுண்டாகின்றதோ அப்போது வாயு மித்திரத் தன்மையாய் உதவிபண்ணுகின்றது. அக்நெருப்பே விளக்கு வடிவாய் அந்தரமாய் நிற்குமபோது காற்றே அதை அவிக்கின்றது பேலும் வலியவாகளுடைய சார்பிருந்தாலனைவாக்கும பெருமையுண்டாகின்றது. தாமரையிலையைச் சார்ந்த நீர்த்துளி முத்தினொளியை அடைகின்றது அதனுல், சார்பில்லாமல் யாதொரு காரியமும் ஆகிறதில்லை. ஆகையால மற்றொருவனை அநுசரிக்கவேண்டும. இதுவே என கருத்தென—பிறகு மேகவர்ண ராசன பிதாவின மந்திரியாகிய சிரஞ்சீவியைப் பார்த்துக் கும்பிட்டு உம்முடைய சந்ததியிலெல்லோரையுங் கேட்டவாகள சொன்ன உத்தரங்களையும உம்மைக் கேட்பித்தேன இவற்றிலெது தக்கதோ அதை நீர் சொல்லுமென, இப்படி ராசன சொன்னதைக் கேட்டுக் கிழமந்திரி, எல்லோருந்தாற்சார்பாலேயே சொன்னமையால யோக்கியமாகவே இருக்கிறுன ஆகிற் சத்துருபலவானுயிருந்தாலும அவனுக்கு விசுவாசங் காணபித்து அவனைக் கெடுக்கவேண்டும, இல்லாவிட்டாற் றருக்கம முதலியவற்றிலிருந்து தனக்குஞ் சத்துருவுக்குமிருக்கிற பலாபலனகளை அறிந்தேதுசெயவதோ அது செயயவேண்டும. இது விசேதமாம ஏனெனறுல, மாதாகள், முகங்கடியுள்ளவாகள், பகைவாகள், குதாகிறவர்களிடங்களிலே பெய மூளைக்கு வராது. தெய்வம், குரு இவாகளிடத்திலே மெய்யாகவே நடக்கவேண்டுமென, இப்படிப் பெரிய மந்திரியின வசனங்களைக் கேட்டு மேகவாணன் கேட்கிறது, பிறனுடைய புரைசலகளை எப்படி அறியலாமென, சிரஞ்சீவி மறைந்தபொருளகளைப் பிராமணா வேதத்திலேயும பசுவாசனையிலேயும அரசன வேவுகாரலை அனுப்பியும மற்றவாகள தங்கண்களாலும இப்படிப் பலவிதமாய் அறிகிறுர்களெனக் கேட்டு மேகவாணன, நல்லது இந்தப் பிரதானிகள் ஏன பலவிதமாய்ச் சொனனாகளென, சிரஞ்சீவி நாரதன தரும இராசனுக்குச் சொன்னதைக்கேள், அரசன தனக்குப்பயோகமானவற்றைக் குறித்தொரு நாழிகை விசாரியாவிட்டாலும உடனே கெடுதி வரும உடையவன கணணேடாப்பயிரழியாதா? ஆதலால மந்திரி முதலானவாகளுடைய சமாசாரங்களைக் கணக்கோதாருக் தெரிந்துகொணடெப்போதுந்தானெச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டுமெனக்கேட்டு, மேகவாணன காகங்களுக்குங் கோட்டான்களுக்கும் ஆலை எப்படி வந்தது சொல்லுமெனக் காலங் கண்ட கிழ மந்திரி சொல்லத் தொடங்கிற்று.

(இன்னும்வரும்.)